

Π.Α.Μ.Ε

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΣΚΕΨΗ**

18-19 ΙΟΥΝΗ 2022

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

**Κλειστό Γήπεδο Δραπετσώνας
“Αριστείδης Παταμιχαήλ”**

**ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ Η ΔΥΝΑΜΗ,
ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ Η ΕΛΠΙΔΑ!**

Όπλο μας η αλληλεγγύη

Οι Ομοσπονδίες, τα Εργατικά Κέντρα, τα δεκάδες σωματεία του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, οι επιτροπές αγώνα, οι εκατοντάδες συνδικαλιστές που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ οργανώνουμε πανελλαδική σύσκεψη συνδικάτων και συνδικαλιστών με σκοπό να συζητήσουμε για την ανασύνταξη, τον προσανατολισμό και την προοπτική του κινήματός μας.

Πώς θα δυναμώσει η οργάνωση των εργαζομένων στα συνδικάτα. Πώς θα γίνει πράξη η αναζωογόνηση και η αντεπίθεση των συνδικάτων, με νέες δυνάμεις, με μεγαλύτερη ορμή και αποφασιστικότητα ώστε να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα και να διευρύνουμε τις κατακτήσεις των εργαζομένων.

Τι κίνημα χρειάζεται σήμερα για να αντιμετωπίσει την επίθεση κυβέρνησης και επιχειρηματικών ομίλων, τα νέα δεινά που περιμένουν το λαό μας από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, την ένταση της εκμετάλλευσης και το δυνάμωμα της φτώχειας, την ένταση της επίθεσης στα εργατικά δικαιώματα, το δυνάμωμα της κρατικής καταστολής και της εργοδοτικής βίας.

ΑΠΕΥΘΥΝΟΥΜΕ ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Σε όλα τα συνδικάτα και σε κάθε συνδικαλιστή, σε Ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα που συναντηθήκαμε στις μεγάλες απεργίες, στους κλαδικούς αγώνες, στους αγώνες για τις συλλογικές συμβάσεις, κόντρα στις απολύσεις και για το δικαίωμα στην εργασία, σε όσους δε συμβιβάζονται με το άδικο. Σε όσους αρνούνται να υποταχθούν στο μέλλον της φτώχειας, της εκμετάλλευσης και των πολέμων.

Σε όσους αγωνιούν και προβληματίζονται για το μέλλον του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, δεν συμβιβάζονται με τη γραμμή της υποταγής, του συμβιβασμού, του ψευδεπίγραφου “κοινωνικού διαλόγου” και της συνδιαλλαγής, για το πόσα θα χάσουν οι εργαζόμενοι ώστε να μη θίγεται η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων.

ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Τα δυο χρόνια της πανδημίας φανέρωσαν ακόμα περισσότερο τους πραγματικούς ήρωες, αυτούς που πραγματικά κινούν τα νήματα τη ζωής, του αγώνα και της εξέλιξης.

Η πανδημία ήρθε να ξεγυμνώσει όσους επιχειρούν να φέρουν στα μέτρα τους τις εξελίξεις που φέρνει η ανάπτυξη των τεχνολογιών και των επιστημονικών επιτευγμάτων. Όσους επιδιώκουν να επαναφέρουν ιδεολογήματα γύρω από το τέλος της εργατικής τάξης ιδιαίτερα στους παραγωγικούς κλάδους. Όσους επιδιώκουν να πείσουν ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να θυσιάζουν την υγεία και τη ζωή τους, τη δουλειά και τα δικαιώματά τους, τις συνδικαλιστικές και ατομικές τους ελευθερίες για να μη θιγεί η ανάπτυξη της επιχειρηματικής δράσης και των κερδών τους.

Ενάντια στις σάπιες αξίες της καπιταλιστικής εργοδοσίας, στην εκμετάλλευση και την καταστολή το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, τα συνδικάτα και οι συνδικαλιστές που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, συνέχισαν να δίνουν πρωτοπόρα μάχες και πρόβαλαν με συνέπεια και αγωνιστικότητα τα αιτήματα των εργαζομένων. Δεν πειθήθηκαν στα καλέσματα υποταγής, δεν είπαν “θα λογαριαστούμε μετά”, αλλά πρωταγωνίστησαν στην οργάνωση και στη μαχητική αντίσταση των εργαζομένων για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους.

Η συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς του 2020 και η συγκέντρωση του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη του 2020, το παλλαϊκό ποτάμι καταδίκης της Χρυσής Αυγής έξω από το εφετείο της Αθήνας στις 7 Οκτώβρη, απέδειξαν τις απεριόριστες δυνατότητες και τη δύναμη των εργαζομένων που είναι οργανωμένοι στα συνδικάτα τους. Ανέδειξαν τον αποφασιστικό και πρωταγωνιστικό ρόλο του ΠΑΜΕ στην οργάνωση και στην ενότητα της πάλης των εργαζομένων, στον ανειρήνευτο ταξικό αγώνα ενάντια στη φτώχεια, στη δυστυχία, στην καταστολή, στην εκμετάλλευση.

Κίνημα ανατροπής και αντεπίθεσης για δουλειά και ζωή με δικαιώματα

Σήμερα καλούμαστε εκ νέου να πληρώσουμε με νέες θυσίες τις συνέπειες του πολέμου. Είμαστε όμως πιο έμπειροι! Πρέπει να βρεθούμε πιο προετοιμασμένοι στη νέα επίθεση που εξελίσσεται, για να μην πληρώσουμε με νέες περιπέτειες τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, για να μπουν σε πρώτο πλάνο οι δικές μας ανάγκες.

Οι νομοθετημένοι-καθηλωμένοι μισθοί με τις πρωθυπουργικές αυξήσεις που δεν φτάνουν ούτε στο μισό της ραγδαίας ανόδου του πληθωρισμού, την ίδια στιγμή που πληρώνουμε δισεκατομμύρια για νατοϊκούς εξοπλισμούς που δε σχετίζονται με τις αμυντικές ανάγκες της χώρας μας, φέρνουν σε αδιέξοδο χιλιάδες εργατικές-λαϊκές οικογένειες.

Είναι ανάγκη να δυναμώσει ο διεκδικητικός αγώνας για:

- επαναφορά της συλλογικής διαπραγμάτευσης της ΕΓΣΣΕ ως αφετηρία για την αύξηση του κατώτερου μισθού, διεκδικώντας 825€ κατώτερο μεικτό μισθό,
- αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις πάνω από το ύψος του πληθωρισμού, για την κάλυψη όλων των σύγχρονων αναγκών μας,
- κατάργηση όλων των φόρων στο ρεύμα και στο φυσικό αέριο, στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης,
- γενναία μείωση τιμών και πλαφόν στα βασικά είδη, στην ενέργεια, στα καύσιμα,
- διαγραφή χρεών, κανένα εργατικό-λαϊκό σπίτι χωρίς ρεύμα, νερό, τηλέφωνο και τρόφιμα.

Σήμερα δε μπορούμε να παρακολουθούμε με ουδετερότητα τα πολεμικά σφαγεία που δυναμώνουν στην Ουκρανία ούτε να παίρνουμε θέση με τον έναν ή τον άλλο ληστή στην αρπαγή του πλούτου των λαών.

Δεν είναι σύγχρονο και ρεαλιστικό να συμβιβαστούμε με τα ψίχουλα, να μετράμε τη ζωή μας με το σταγονόμετρο. Δεν μπορούμε να αποδεχτούμε ως τετελεσμένο γεγονός την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και της απεργίας, να παρακολουθούμε τις αντεργατικές ανατροπές να διαδέχονται η μία την άλλη, να αντιμετωπίζουμε ως φυσιολογική εξέλιξη τη νομοθέτηση της ΕΓΣΣΕ με πρωθυπουργικά διαγγέλματα, να βλέπουμε τα εργατικά δικαιώματα να συρρικνώνονται.

Είναι ανάγκη σήμερα να δυναμώσει ο αγώνας στους χώρους δουλειάς, στους κλάδους, να δυναμώσει η αντεπίθεση του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος, να ριζώσει η οργανωμένη εργατική απάντηση παντού!

Σήμερα χρειάζεται:

- Ένα εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα που θα αγωνίζεται και θα διεκδικεί σύγχρονους όρους εργασίας, με αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, με διεύρυνση των κοινωνικών παροχών.
- Κίνημα ζωντανό που θα ξεπεράσει τις γραφειοκρατικές ηγεσίες και διαδικασίες. Με συνδικαλιστικές οργανώσεις που θα ενώνουν τους εργαζόμενους ανεξαρτήτως εργασιακής σχέσης, θα υπερασπίζονται τις ζωντανές, συλλογικές διαδικασίες με την ενεργή συμμετοχή των εργαζομένων, θα λειτουργούν με βάση αυτές. Σωματεία ανοιχτά και δημοκρατικά, πόλος έλξης για τους νέους εργαζόμενους, κάθε εργάτης να βλέπει στη δράση των σωματείων, τις διεκδικήσεις του, τις αγωνίες του, την αλληλεγγύη των συναδέλφων του.
- Κίνημα αντεπίθεσης και όχι πτοπάθειας και συμβιβασμού. Συνδικαλιστικές οργανώσεις ανεξάρτητες από τις δαγκάνες της εργοδοσίας και των κυβερνήσεών της, με ανοιχτό μέτωπο απέναντί τους.
- Κίνημα που θα πηγαίνει τον αγώνα ένα βήμα παραπέρα, προτάσσοντας συνολικά αιτήματα που να καλύπτουν τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες και τις δυνατότητες που αναδύονται με βάση την επιστήμη και την τεχνολογία.

- › Κίνημα που θα βρίσκεται πλάι στους όπου γης κατατρεγμένοι, με γνήσια διεθνιστική αλληλεγγύη, κόντρα στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους που φέρνουν αιματοκυλίσματα αμάχων, δημιουργούν φτώχεια, δυστυχία και προσφυγιά.

Στους ταξικούς αγώνες βρίσκεται η λύση!

Με τους αγώνες μας να απορρίψουμε τον εργασιακό Μεσαίωνα!

Οι αγώνες που προηγήθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια της πανδημίας μας τροφοδοτούν με νέα δύναμη, γίνονται σημαντικές παρακαταθήκες. Δείχνουν το δρόμο της προοπτικής, ότι η δύναμη των εργαζομένων βρίσκεται στην οργάνωση, στον αγώνα, στην αλληλεγγύη.

Οι σημαντικοί αγώνες σε μεγάλους χώρους δουλειάς, στην E-FOOD, στην COSCO, στη ΛΑΡΚΟ, στα Πετρέλαια και στα Λιπάσματα της Καβάλας, οι αγώνες που αναπτύσσονται σε αρκετούς κλάδους για υπογραφές κλαδικών ΣΣΕ όπως η υπογραφή κλαδικών συμβάσεων στους Οικοδόμους και στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, οι κινητοποιήσεις των Υγειονομικών και των Εκπαιδευτικών, κάθε μικρότερη ή μεγαλύτερη κινητοποίηση που έγινε θέλουμε να γίνουν πείρα και δύναμη ώστε να πολλαπλασιαστούν οι εστίες αντίστασης, να αγκαλιάσουν περισσότερους κλάδους και χώρους δουλειάς, να συνενωθούν σε ένα μεγάλο ποτάμι διεκδίκησης, να μετρήσουμε νέες νίκες, να συμβάλουμε στην γενική ανάταση του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος.

Σημαντική προϋπόθεση σε μια τέτοια πορεία είναι να κλείσουμε την πληγή που δημιουργεί στο σώμα των εργαζομένων ο κυβερνητικός-εργοδοτικός συνδικαλισμός, οι δυνάμεις που βρίσκονται στις ηγεσίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Είναι ηγεσίες που θέλουν το κίνημα δεμένο με χειροπέδες, αιχμάλωτο στα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων.

Η αντιπαράθεση που αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια των συνεδρίων μεγάλων Ομοσπονδιών εργαζομένων αλλά και στην ίδια τη ΓΣΕΕ δεν ήταν για το συσχετισμό και τις καρέκλες αλλά για τον προσανατολισμό και τη στάση που πρέπει να έχουν τα συνδικάτα, τον απεγκλωβισμό τους από την γραμμή της εργοδοσίας, την υιοθέτηση των αξιών της ανταγωνιστικότητας και του εταιρισμού, την απαλλαγή των συνδικάτων από το θανάσιμο εναγκαλισμό κράτους κι εργοδοτών.

Με το ΠΑΜΕ μπροστά για την αντεπίθεση του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος

Το ΠΑΜΕ είναι κατάκτηση της εργατικής τάξης! Είναι μια μεγάλη συσπείρωση εργατικών σωματείων, Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων, επιτροπών αγώνα, συνδικαλιστών. Από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του, το 1999, παλεύει ενάντια στην αδικία, στην εργοδοτική και κρατική καταστολή, ενάντια στην εκμετάλλευση και την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Η δύναμη και το κύρος του ΠΑΜΕ βρίσκεται στην πρωτοπόρα δράση των σωματείων και των εργαζομένων στους κλάδους και στους χώρους δουλειάς εκεί που γεννιέται η εκμετάλλευση. Δεν πηγάζει από διαπραγματεύσεις με την εργοδοσία ούτε από την ταύτιση πίσω από τις κυβερνήσεις που υπερασπίζονται το σύστημα της εκμετάλλευσης.

Κόντρα σε όσους προκαταβάλουν το τέλος των σωματείων, τον μετασχηματισμό τους σε ηλεκτρονικές λέσχες και την αντικατάσταση της ζωντανής συμμετοχής με ένα like, όλους όσους έχουν προεξοφλήσει το τέλος της απεργίας ως μορφή πάλης, όσους επιχειρούν να μετατρέψουν τα σωματεία σε ουρά των κυβερνητικών εναλλαγών και την ανάθεση του αγώνα σε μελλοντικούς-κυβερνητικούς Μεσσίες, είναι ανάγκη το εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα να συζητήσει συλλογικά και οργανωμένα, να αποφασίσει την απάντησή του.

Η διεύρυνση του ΠΑΜΕ με νέες αγωνιστικές δυνάμεις, με νέα συνδικάτα, είναι η απάντηση στην ένταση της επίθεσης, είναι η διέξοδος και η ελπίδα στις γραμμές των εργαζομένων, ο φόβος και το άγχος των εκμεταλλευτών μας.